بیانات در دیدار دست‌اندرکاران کنگره روحانی شهید صدوق گلپایگانی و ۳۷۲ شهید گلپایگان - 10 /اسفند/ 1396

بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحیم (۱)

همان‌طور که آقایان ذکر کردند، شهر گلپایگان و منطقه‌ی گلپایگان یک منطقه‌ی عالِم‌خیزی است و علمای بزرگی در این ۱۵۰ سال اخیر از این شهر برخاستند که تا امروز هم بحمدالله از بزرگان آنها کسانی در حوزه‌های علمیّه هستند ؛ لکن رنگ شهادت و زینت شهادت چیزی است فراتر از این حرفها، و بحمدالله آن‌طوری که از بیانات آقایان استفاده شد، شهر گلپایگان شهدای برجسته‌ای هم داشته، از جمله همین شهید مرحوم صدوق که بنده، یعنی از ایشان سابقه‌ی ذهنی ندارم ؛ لکن این خصوصیّاتی که شما گفتید، خصوصیّات برجسته‌ای است: اوّلاً خصوصیّت خدمت به مردم ؛ ثانیاً خصوصیّت مقابله و مواجهه‌ی با دستگاه طاغوت ؛ و از همه بالاتر خصوصیّت شهادت در راه خدا ؛ ایشان در این راه جانشان را از دست داده‌اند و به شهادت رسیده‌اند ؛ این خیلی باارزش و باعظمت است. خداوند ان‌شاءالله درجات ایشان را عالی کند و ایشان را با اولیائشان، با شهدای صدر اسلام، با شهدای کربلا ان‌شاءالله محشور کند.

شهدای دیگر هم که در میدان نبرد با دشمن -چه در دفاع مقدّس و چه در غیر از آن- به شهادت رسیده‌اند، همه این رتبه‌ی والای شهادت را دارا هستند. در امر شهادت آنچه مهم است این است که کسی آماده بشود جان خودش را کف دستش بگیرد برای بذل در راه خدا ؛ ایثارگران ما، رزمندگان ما، فداکاران ما که جانشان را کف دستشان گرفتند و رفتند، همه‌ی اینها این فضیلت را دارند، منتها گاهی خدای متعال نسبت به کسانی تفضّل ویژه‌ای میکند و پاداش آنها را که شهادت است به آنها نقد میدهد، بنابراین ارزششان و اعتبارشان میشود چند برابر ؛ برای خاطر اینکه از خدای متعال پاداش این مجاهدت را به‌صورت نقد گرفتند: اِنَّ اللهَ اشـتَریٰ مِنَ المُـؤمِنینَ اَنفُسَهُم وَ اَموالَهُم بِاَنَّ لَهُمُ الجَنَّـةَ یُقاتِلونَ فی سَبیلِ اللهِ فَیَقتُلونَ وَ یُقتَلونَ وَعـدًا عَلَیهِ حَقًّا فِی التَّوریٰةِ وَ الاِنجیـلِ وَ القُرءان، (۲) یعنی خدای متعال جانشان را، این متاع را از اینها قبول کرد و در مقابل، بهشت را به آنها داد ؛ بالاترین معامله این است، بالاترین سود این است. جان ما همان سرمایه‌ای است که به‌هرحال خواهی نخواهی از بین خواهد رفت ؛ یعنی هیچ‌کس نیست که این جان و عمر را که باارزش‌ترین سرمایه‌ی انسانی او است، بتواند نگه دارد ؛ یک مدّتی هست ؛ بعد، از ما گرفته خواهد شد. به شکلهای مختلفی گرفته خواهد شد ؛ یک نفری مثلاً تصادف میکند در بیابان یا خیابان و با تصادف از بین میرود ؛ یکی با بیماری از بین میرود ؛ [امّا] یکی این جان را با خدا معامله میکند ؛ این جانِ از بین رفتنی را معامله میکند. بنده پیش از انقلاب در سخنرانی‌ها مکرّر این را میگفتم که شهادت مرگ تاجرانه است، مرگ حسابگرانه است ؛ کسی که در راه خدا شهید میشود، در واقع بهترین حسابگری را دارد میکند، چون این [جان] که ماندنی نیست ؛ مثل تعبیر معروف «روغن ریخته، نذر امامزاده» است. خب این روغنِ ریخته است دیگر، اینکه ماندنی نیست ؛ این را آدم نذر امامزاده بکند، خیلی باارزش است، خیلی زرنگی میخواهد ؛ این زرنگی را شهدای ما داشتند که توانستند این جانِ از بین رفتنی را با خدای متعال معامله کنند و خدای متعال با این لحن با اینها حرف بزند: اِنَّ اللهَ اشـتَریٰ مِنَ المُـؤمِنینَ اَنفُسَهُم ؛ پروردگارا! ما که هستیم که تو جان ما را بخری؟ این جان مال تو است، متعلّق به تو است، اصلاً ما که اختیاری در مورد آن نداریم ؛ ببینید چقدر خدای متعال ارزش قائل میشود برای این مجاهد فی‌سبیل‌الله ؛ مِنَ المُـؤمِنینَ اَنفُسَهُم وَ اَموالَهُم بِاَنَّ لَهُمُ الجَنَّـةَ یُقاتِلونَ فی سَبیلِ اللهِ فَیَقتُلونَ وَ یُقتَلون ؛ این است ؛ خدای متعال برای شهدای ما این را قرار داده است ؛ این ارزش را ما خیلی باید گرامی بداریم و شما هم که حالا، هم از این روحانی شهیدِ عزیز -شهید صدوق- و هم از بقیّه‌ی شهدای شهرتان دارید دفاع میکنید و حمایت میکنید و آنها را تکریم میکنید، تعظیم میکنید، این کار بسیار خوبی است. امیدواریم ان‌شاءالله خدای متعال به شماها اجر بدهد و ان‌شاءالله آینده‌ی شهر گلپایگان هم مثل گذشته‌ی آن، سرشار از علم و معنویّت و فداکاری باشد.

والسّلام علیکم ورحمة‌الله وبرکاته

۱. در ابتدای این دیدار -که در چهارچوب دیدارهای دسته‌جمعی برگزار شد- حجّت‌الاسلام والمسلمین محمّدحسن فاضل‌گلپایگانی (عضو مجلس خبرگان رهبری)، حجّت‌الاسلام سیّدعلی طهماسبی (امام‌جمعه‌ی گلپایگان) و آقای محمّداسماعیل علیشاهی (دبیر کنگره) گزارشهایی ارائه کردند. این کنگره در تاریخ ۹۶/۱۲/۱۰ برگزار خواهد شد.

۲. سوره‌ی توبه، بخشی از آیه‌ی ۱۱۱ ؛ «در حقیقت، خدا از مؤمنان، جان و مالشان را به [بهای] اینکه بهشت برای آنان باشد، خریده است ؛ همان کسانی که در راه خدا میجنگند و میکشند و کشته میشوند ؛ [این،] به عنوان وعده‌ی حقّی در تورات و انجیل و قرآن بر عهده او است ...»